

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Лидија Вукићевић: Добар дан и добродошли на промоцију четири књиге др Војислава Шешеља: „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“, „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“, „Ватикан главно сатанино гнездо“ и „Римска курија вечито жедна српске крви“. Књиге које говоре о стварним и правим узроцима кризе на Балкану и положају српског народа у историји и данас, о ономе што су чиниле западне силе почетком деведесетих година предвођене Ватиканом, а и данас после 15 година нашем народу и држави ништа није боље. Наш први говорник данас је иначе правни саветник, један од кључних људи стручног тима који помаже др Војиславу Шешељу у припреми његове одбране, реч има народни посланик Зоран Красић.

Зоран Красић: Даме и господо, данас представљамо четири књиге. То су у ствари два поднеска као посебан вид одбране у поступку који се води у Хашком трибуналу против Војслава Шешеља. Та два поднеска, а четири књиге, су настали као резултат једне историјске нужности. Било је потребно да се скупе докази да би се потврдиле неке чињенице у поступку, а та чињеница која треба да се потврди јесте да постоји нешто што се назива црна интернационала, Ватикан, Римска курија, кардиналска каста и има још пуно синонима за нешто што вероватно најдуже утиче на свакодневни живот на територијама где живе Срби.

Хиљаду година Ватикан покушава да преплива Дрину и не успева. Дошао је у Јапан, Малезију, Кину. Ево задњих 15 година осваја чак и Сибир. Јужну Америку је освојио са, по њиховом признању, 15 милиона жртава. Пре неколико година, Јован Павле Други се у име Римокатоличке цркве извинио за злочине који су учињени, како они то кажу, у име Христа. Као што видите фрустрација је велика, тешка и у ове четири књиге смо покушали да сублимирамо све оно што сматрамо да је најважније да они који суде, и грађани који пресуђују и расуђују, утврде да Ватикан, а поготово Јован Павле Други као главни реализатор вековне такозване источне политике Римокатоличке цркве буде проглашен за највећег злочинца и великог кривца за све ово што се десило на територији бивше СФРЈ. Ја не бих могао у неколико реченица да препричам књигу, али бих вас замолио да уколико дођете у посед тих књига, чувате их због ваше деце. Терајте децу нека то читају јер књиге су препуне цитата, историјски доказаних чињеница, околности и свега онога што се нама дешавало и данас нам се дешава. Ове књиге су врло значајне у овом историјском тренутку због Хага, али и због све чешћих гласова који се могу чути из Српске православне цркве о неком такозваном унијаћењу и неким другим модалитетима, обично покривени појмом екуменизам. То је опасност за српски народ, мали народ, народ који је препознатљив по томе што воли слободу и по томе ће остати записан у светској историји.

Прескочићу тај историјски аспект односа према Србима и само ћу вам скренути пажњу да постоје у књигама и конкретни докази захваљујући српским ауторима, академицима, историчарима који су упорно пратили и бележили сваки потез. Само да вас подсетим, Јован Павле Други је познат по томе што, у години када је изабран за папу, та година је имала три папе. Његов претходник је имао тај свој најкраћи понтифекс од 33 дана и јавна је истина да је страдао тако што су га отровали јер је покушао да разреши питање пословања Ватиканске банке. Други моменат, врло значајан, у његовом постављењу, за оно што се нама дешавало јесте што је крајем 1991. године, Ватикан, тумачите Јован Павле Други – Карол Војтила, тражио од КЕПС-а и од чланица Европске заједнице да се признају Словенија и Хрватска. То је и урадио почетком јануара 1992. године и на тај начин омогућио да избије крвави оружани сукоб. У књизи ћете наћи врло прецизне доказе о томе како се 15 година припремало растурање бивше СФРЈ. Сви канали којима су долазили и величали се наследници и оне усташе које су, од 1941-1945, преко 700.000 Срба убили с оне стране Дрине, никад за то нису одговарали. Јован Павле Други је познат по томе што је неколико пута тражио бомбардовање Срба. То су крупни докази који указују да је неко осмислио растурање бивше СФРЈ, не распад, молим вас, него растурање, разбијање ради нечијих интереса. Зна се,

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Ција је пресудно утицала на избор Јована Павла Другог. Зна се да су, још 1984. године, он и Реган на Аљасци постигли споразум. Они се одричу такозване теорије ослобађања према Јужној Америци, а Реган му дозвољава да растури бившу СФРЈ због неких интереса Ватикана. Хиљадугодишњи комплекс, фрустрација тог дела Римокатоличке цркве и видите и сами 1941. – Пије Дванаести, папа фашиста, 1991. – његов наследник Карол Војтила, неофашиста. Има пуно интересантних делова. Многе ствари вероватно ћете имати прилику први пут у животу да прочитате. Будите уверени да су то све необориви докази о одговорности Ватикана и највећој одговорности Јована Павла Другог, који је највећи злочинац. Он је кривац за све злочине који су се десили на територији бивше СФРЈ. Хвала вам.

Лидија Вукићевић: Човек који припада врху српске правне науке, али и онај који се поноси и увек је на страни српске државе и српског народа, професор Правног факултета у Београду, др Оливер Антић.

Проф. др Оливер Антић: Драга браћо и сестре, пре него што нешто кажем о данашњој теми само желим да истакнем да сваки од вас овде присутних у овој сали је додатни импулс за ону чудесну снагу коју има наш Воја у Хагу, јер заиста није се лако борити са свим тим чудовиштима која су око њега, која су га притисла са свих страна, али кад види ове снимке верујте ми да он добија нови подстрек и ствар ће да се заврши онако како се мора завршити. Ако је историја учитељица живота онда је њена основна порука да жртве побеђују сваку силу, јер у мучеништву жртве је с једне стране слика неправде разуздане силе, а с друге стране порука која се временом претвара у силу божанствене врлине правде. То је, пре свега, пример Христа. Ту су и примери Леониде, и Сократа, и нашега кнеза Лазара, и Обилића, и Југовића, али и наших хашких мученика и праведника који сада, са Војиславом Шешељем на челу, сви заједно чине да овај свет буде место вредно живљења.

Рече ли сам Христ на гори: „Благо гладнима и жеднима правде јер ће се наситити. Благо прогнаним правде ради, јер њихово је царство небеско. Иштите најпре царства Божјега и правде његове“. Али, рече при крају и следеће: „Чувајте се од лажних пророка који долазе к вама у оделу овчјем а унутра су вуци грабљиви“. Рече ли оснивач светородне династије Немањића: „Кратак је пут којим ходимо. Дим је живот наш, пара, земља и прах за мало се јавља па брзо пропада, јер је овај живот сенка и сан и ни за шта се не цени сваки земаљски, као што рекоше књиге“. Његов велики син говораше: „Имајте веру праву, правду и суд, смерност и кроткост, љубав према ближњем, дарежљивост према убогом, милост према једнокалним нам створењима“. Тако говораше и Стеван и Сава. Поруке су јасне: насиље, лаж, превара, злоупотреба поверења, што све чини неправду, су сенка и прах, а истина, љубав и врлина творе вечиту и највишу силу оличену у божанској правди. Данас је Војислав Шешељ тај који држи мач истине и врлине којим се на светом пољу правде бори са силом лажи, са силом преваре, са силом изневереног поверења, са силом клевете, али никада не заборавимо – и са силом издаје. Није било великог мученика или праведника у историји који није имао своје издајнике. Нема жита без кукоља, али се кукољ одваја од жита. Да би било здравља мора се издвојити болест.

Својим казивањима у Хагу и пре Хага, а надамо се и после његовог неславног краја на све то указује управо кроз ове своје књиге наш Војислав. Од чега ли је саздан тај његов мач, када одолева и надјачава и то већ сада толику силу и толику принуду? На то питање дао је одговор још један од праведника и страдалника тадашње инквизиције и то беседом у којој је, између осталог, прво осликао тадашњег папу речима: „Силник наоружан кључевима, мачем, преваром и моћи, лукавством и насиљем, дволичношћу и окрутношћу. Лисица и лав, заступник тирана и пакла, тровао је свет вером пуном предрасуда“. Али исти Ђордано Бруно је умно предвидео и крај тадашњег безумља речима: „Јер ако видиш да је уништено веће и умногоме опасније чудовиште од сила, од свих сила које су вековима икада

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

постојале, не распитуј се о топузу, то је учинило перо“. Они имају топуз, Војислав Шешељ перо. Ко од њих, како би се можда данас запитао Сократ, иде бољем спасењу, ми то добро знамо. Хвала.

Лидија Вукићевић: Члан тима за одбрану др Војислава Шешеља, његов правни саветник и генерални секретар Српске радикалне странке, Александар Вучић.

Александар Вучић: Даме и господо, драги пријатељи, пре свега бих поздравио супругу председника наше странке Јадранку која се налази са нама, а затим бих вам се обратио у неколико реченица. Петнаест година у Србији, да не причам о другим земљама, постоји накарадна представа о ономе што се збивало у бившој Југославији. Срби се за све оптужују од оног римског папе који је тражио прихватање отцепљења Хрватске и Словеније, а касније бомбардовање Београда и Србије, до данашњег Ахтисарија који каже да Срби морају да изгубе Косово због Милошевићеве владавине. Увек су Срби окривљавани за оно што се догађало, увек су Срби били, не само кривци, већ једини кривци и то је оно што није истина. Ваше присуство овде је доказ да ми за истину морамо да се боримо. Борићемо се књигама, знањем, борићемо се тиме што ћемо на нашу децу да преносимо оно што јесте истина и ту нас не могу зауставити. Као што смо им некада говорили – нису Срби у Крајини криви зато што хоће да остану да живе у тадашњој целокупној Југославији, нису криви само зато што су хтели да живе са својим народом, тако и данас кажемо онима који хоће да узму Косово и Метохију, који кажу – па, ви, Срби, морате да платите неку политичку цену. Нема те политике која Косово и Метохију може да узме из Србије, која Косово и Метохију може да узме из срца нашег народа и да нам је отме као територију.

Председник наше странке Војислав Шешељ говори и све оно што је објавио, од првих конкордата па све до конкордата Римске цркве са нацистичком Немачком 1933. године, о њиховој улози у распаду бивше Југославије, о улози других западних сила, јасно, отворено показује прстом ко је кључни кривац за све што се збивало на овим просторима. Не боји се никога наш Војислав. Покушавају да му наметну неког Дејвида Хупера као браниоца тобожњег, а знају да ће Воја пре да умре него што ће да прихвати било каквог браниоца, јер је он решио сам да победи Хашки трибунал. Е, такав наш председник Војислав Шешељ данас показује како и на који начин ми овде треба да штитимо своју отаџбину, да сачувамо Косово и Метохију у саставу Србије и обезбедимо бољу будућност за нашу децу. Ја вас молим да великим, громким аплаузом поздравимо председника наше странке Војислава Шешеља.

Ја знам да ћете сви ви, присутни овде у сали, али и стотине хиљада људи у Србији радити да испунимо оно што нам је у аманет оставио наш Војислав, а то је да ове досовске лопове, криминалце и ове који раде све најгоре против наше државе сменимо. Поздрављам вас, хвала вам, читајте ове књиге Војислава Шешеља. Поздрављам вас са вером у победу и Војислава Шешеља у Хагу и Српске радикалне странке у Србији. Хвала најлепше.

Лидија Вукићевић: Члан тима за одбрану др Војислава Шешеља и народни посланик Вјерица Радета. Изволите.

Вјерица Радета: Браћо и сестре, у Ливну, месту где сам рођена и где сам провела скоро половину досадашњег живота, свештенство католичке цркве увек је, некад мање, некад више отворено водило хајку против Срба све док се није десило ово што данас имамо, да у Ливну више Срби не живе. У Другом светском рату усташе Анте Павелића су примењивале најперфидније методе да би што већи број Хрвата повели на масовно убијање српског становништва и то увек уз свесрдну помоћ цркве. Остало је запамћено да је, на пример, жупник Лиштанске жупе, иначе фратар, усташа Божо Шимлеша, у ноћи између 27. и 28. јула 1941. године сазвао збор свих верника шаљући своје сараднике од куће до куће да позивају, како је говорио – у свету борбу против изрода католичке вјере, да понесу све што имају од оружја, јер се ради о бити или не бити. Окупљене вернике позвао је на свету дужност сваког верника, претећи казном страшног суда онима који не пођу на задатак, како је називао покољ Срба. Остало је

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

забележено и деловање фратра Срећка Перића, који је у току мисе освештавао ножеве ливањским усташама и позивао их на клање Срба следећим речима: „Браћо Хрвати, идите и покољите све Србе, најприје моју сестру која се удала за Србина, последије дођите к мени, ја ћу све ваше гријехе примити на своју душу“. Уз благослов католичке цркве у Ливну је од јуна до августа 1941. године заклано и бачено у јаме 1.587 Срба. Од тога 248 деце до шест година и 225 између шест и осам година. Чланови породице Радета покљани су на Огњену Марију и у јами Пролог затрпани живим кречом.

Како је било у овом последњем рату немам времена данас да вам причам. Биће вам довољна само чињеница да је у ливањском селу Чапразлије рођен злогласни усташки првак Анте Ђапић. О овим и другим злочинима и ливањских усташа и са осталих подручја пише и проф. др Војислав Шешељ у једној од књига које данас представљамо. У књизи „Римска курија вечито жедна српске крви“ прочитала сам и нешто што раније нисам знала и што ме заиста шокирало. Ради се о податку да је фратар-усташа Срећко Перић на српску и конкордатску срамоту донедавно, односно до почетка овог рата, био католички жупник у Нишу. После крвавог покоља фратри су покушали да покрсте удовице и нејач, пошто више није било одраслих мушкараца. То им, на срећу, није пошло за руком. Веома мали број жена је то тада прихватило, али ни оне нису остале у католичкој вери и никада се у српским кућама у овом крају није гасила славска свећа. У црквама су организовали диско вечери које су се редовно претварале у баханалије и оргије најгоре врсте. Све су то фратри одобравали и сами учествовали у томе. Било им је битно само да омладину држе под својом контролом, односно да им подгревају мржњу према Србима. Знај да сви ви који сте живели у мешовитим срединама на простору бивше Југославије имате слична искуства и сличне примере из ових крајева. Мислим да овде лежи једино логично објашњење зашто Хашки трибунал покушава, супротно свим прописима међународног јавног права, да председнику српских радикала наметне браниоца. Тај бранилац сигурно не би заступао интересе Војислава Шешеља, а и не треба му у сваком случају, већ би бранио Римокатоличку цркву и папу Јована Павла Другог, којег је Шешељ означио као главног кривца за сва зла којима је српски народ био изложен, и то не само у 20. веку. У ове четири књиге на скоро три хиљаде страна садржани су докази о улози Ватикана и папе Јована Павла Другог у злочинима извршеним на територији бивше Југославије од 1991. године. И како написа проф. Шешељ у предговору једне од ове четири књиге које данас представљамо, цитирају га: „Сваком Србину су потребне ове четири књиге. Немамо право да препустимо заборава невиним жртвима и погазимо оно што је једном народу најсветије – да са поштовањем сачувамо успомену на своје претке“. У име успомена на моје претке, хвала Војиславу Шешељу.

Лидија Вукићевић: Један од људи који се истичу својим активностима у помагању одбране Војислава Шешеља. Истакнути правник, магистар Дејан Мирковић. Изволите.

Дејан Мирковић: Даме и господо, браћо и сестре, када прочитате ове четири књиге др Војислава Шешеља, видећете на који начин су западне силе и Ватикан уништили СФРЈ. Међутим, књиге др Војислава Шешеља имају још једну димензију. Оне су и путоказ за тумачење савремених догађаја. Када упоредите политику Запада и Ватикана на Балкану са оном коју примењују на Блиском истоку, видећете право значење појма двоструки стандарди. Скоро да је неподношљиво толико лицемерства, хипокризије и бласфемije. На пример, у децембру 1993. године у Денверу папа је дао подршку америчкој администрацији да примени војна средства против Републике Српске. У августу ове године, за време напада израелске војске на суверену државу Либан, само неколико дана после масакра цивила у Кани, папа поручује на тргу Светог Петра да треба наћи политичко решење. Његов проамерички став не мења ни чињеница да 40 посто становништва Либана чине хришћани, већином католици. Дакле, док су се на Балкану једнострано, директно и војно умешали у један грађански рат, у Либану су одбили и да вербално осуде напад једне државе на другу, што је очигледно кршење међународног права и хуманитарних конвенција.

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Николас Бернс, који се заједно са Медлин Олбрајт и Ричардом Холбруком залагао за бомбардовање Републике Српске и Савезне Републике Југославије, наводно због хуманитарних разлога изјављује, у време док траје систематско разарање Либана и протеривање читавог милиона људи, да оно што се догађало у протекле две недеље у Либану не представља ратне злочине. Зато књиге др Војислава Шешеља нису само доказ да су деведесете биле, као што то каже Ноам Чомски, најниже тачке у интелектуалној историји Запада, већ су и доказ да је др Војислав Шешељ врхунски интелектуалац, српски патриота, али и први антиглобалиста у нашој земљи. Зато Хашки суд, по речима Петера Хандкеа, лажни суд као примитивни инструмент глобализма покушава да спречи др Војислава Шешеља да се брани сам. Они знају да др Војислав Шешељ неће у Хагу бранити само себе и српски народ већ и истину и правду на глобалном нивоу.

Лидија Вукићевић: Један од најугледнијих српских писаца, писац кога воле и деца и одрасли, српски писац са великим с, господин Брана Црнчевић.

Брана Црнчевић: Госпођо Шешељ, даме, господо, пријатељи. Није за мене новост шта Шешељ може мислити о Ватикану, јер се са њим упознао и као дечак, и као човек који се бави политиком. За мене је новост то што се књиге Војислава Шешеља, изузев у оквирима ове странке, прећуткују, што им се, као ни његовом животу и раду, не даје посебан значај. Имам утисак да је малтене згодно што Шешељу покушавају да наметну странца за браниоца, јер биће нам потпуно јасно зашто га не трпи, било би страшно да му је наметнута нека правница из Србије, да не именујем ниједну, јер би, као што сам записао у неким новинама, кад би суд ослободио Шешеља, наша правница захтевала од суда да поништи одлуку и да га осуди на доживотну робију.

Иначе, што се католика и православаца тиче, у ратним и мирнодопским ситуацијама, имао сам често прилику у практичном животу да утврдим како се и шта догађа. Давне 1945. године, иако је Хрватска била у том рату побеђена, али помилована од господина Броза, пред католичком катедралом увек је било стотинак, две стотине католика који су чекали да уђу у цркву. Срба је било десетак, углавном стараца и старица. Ја сам се пожалио попу Лукићу, имао сам тада мало година, и питао га: „Зашто, оче, њихова црква пуна, а наша празна“? Он ми је тада објаснио устројство католичке цркве. Рекао је: „Они су строги, нашем се Богу можеш и уз усну хармонику помолити, а њихов мање од оргуља не прима“. То је мој дечачки доказ да је Ватикан опасна организација. Од оргуља до злочина има само неколико корака. Они хоће да оставе утисак да заправо постоје два бога, да је хришћанство подељено на два дела, да су православци неважни отпадници. То су нам доказивали од Старчевића до Туђмана, и од Туђмана до Месића, и још нам доказују. Наше демократорске власти немају, изгледа, ни воље ни разлога да о томе размишљају, јер се баве такозваном глобалистичком политиком. Воја Шешељ је изабравши за противника Ватикан, не малу, не слабу и опасну организацију, показао да није отишао у Хаг игре ради, него Срба ради и да ће се тамо борити да неке од кључних ствари којима је оптерећена наша историја докаже. Ретко разумем људе који кажу да имају вођу. Термин лидер, вођа, био ми је од детињства стран. Потпуно разумем да први пут можда у историји српског језика овај понижени народ има право да једног утамниченог човека, једног човека који се бори за њих, из немогуће позиције, зове својим лидером и својим вођом и да га тамо слави. За крај, као и увек једна скептична реченица. Воја Шешељ ће издржати, нека нам да Бог да и ми издржимо. Хвала вам.

Лидија Вукићевић: Из Републике Српске, још једне српске државе под окупацијом долази нам др Мирјана Влаисављевић. Изволите.

Др Мирјана Влаисављевић: Помаже Бог, господо српска. Браћо моја и сестре у Христу, обојени у древној православној цркви истока, цркви светих отаца и васељенских сабора. Помаже Бог, браћо радикали сједињени око наше Велике Србије зарад које смо се овде, у њеној престоници, у оволиком

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

множеству сабрали да утројиченим гласовима зазовемо Господа Сведржитеља да се помене наше вјечне узданице др Војислава Шешеља, наше дике и поноса за страдалнога молећи да му у хашкој тамници не додијели пријеку смрт као Слободану Милошевићу и осталим Божјим јагањцима из српског стада, већ да му подари снагу и праведни гњев да расточи окове неправде којим су хашки инквизитори намерили на уколијевче њега и читав наш српски род. Браћо радикали, носим вам братске поздраве из Републике Српске а у име Српске радикалне странке др Војислав Шешељ, која се након свих олуја поново у пуном саставу враћа на политичку сцену прве српске државе после Котроманића с лијеве обале Дрине. Свецијело научно бављење српским усудом проф. др Војислав Шешељ укоричио је ево, на ползу српском народу, у четири књиге, а заправо четири камена међаша наше вјере праћедовске на коју без престанка, још од времена светог Саве, атакују антихристов намјесник зликовачки римски папа и ватиканско маловјерје, полувјерје и безвјерје. Па још и прије, од великог црквеног раскола до нашијех дана у којима је, нажалост, дошло до погребња православља на многим вишевијековним српским просторима, како у другој Независној Држави Хрватској, Федерацији Босне и Херцеговине, тако и на Косову и Метохији и, што је још погубније, у душама многих распамећених, атеизованих Срба. Дакле, Војислављево трудољубље појављује се у његовој тврдњи да од године 1054, када се хришћанска црква подјелила на источну ортодоксну, а од ње отпала западна католичка црква са римским бискупом на челу, католичка црква и њена Римска курија, иако отпала од православља, Рим отпао од Цариграда а папа отпао од патријарха, вјечито је жедна српске крви.

У историјској линеарности посматрано од године 1308. па до данас, отпаднички Ватикан је управо православну цркву прогласио шизматичком, а њено уништење својим главним задатком. По мишљењу др Војислава Шешеља, најмногоумнијег бранитеља српског православља, не престаје да над српским народом проводи своја четири правила за уништење православља. Прво је сједињење несједињених које католичка црква спроводи под плаштом екуменизма и дволичне хришћанске љубави чији је коначни циљ укључење православне цркве у католичку, а заправо подвођење православне вјере под једну од многих католичких политичких секти, засад их има 83 мушке и 12 женских. Боготражитељски и непресахнути Шешељев дух у потрази за одговором на све условљенији милитантни ватикански екуменизам, по којем је друго правило – изван католичке цркве нема спаса ни на небу ни на земљи, увијено обландама, на Другом ватиканском концилу обнародовано како би се наводно раскол хришћанских цркава превазишао. Ми знамо како: у корист „катедра петри“ неком заједницом без Духа светог у којој би столовао алтер Христос на мјесту живог Бога. Наш спас је када смо ми, Срби, у питању само у буђењу новог Јерусалима, а кроз уједињење Православне цркве као отелотворења Христовог. Томе нас поучава, на срећу незаборављена, мисао светих отаца православног истока, међу највећим свети Максим Исповедник, који у својих 400 глава о љубави изриком изјављује: „Вјера је основ наде и љубави“. Док 12 Христових апостола у васељенској димензији васељенске саборности престољује на 12 престола да би осудили 12 племена Израилових, папоцентрични Ватикан, главно сатанино гнездо како га назива др Шешељ, изабравши само једног Петра са његовим знамењем наставља и овог часа да проводи покатоличење српског народа у Хрватској, а у перспективи и осталих Срба и православних народа на Балкану и у хришћанској Русији, зато што му то налаже треће правило за уништење православних – православна црква није никаква црква, треба је уништити. Томе циљу стремила је у посљедња два вијека огромна већина хрватског народа, оног који је, што милом што силом, у највећем постотку натјеран чином превјере покатоличења да заборави своје српско етничко поријекло и своје корјене, мада говоре српским језиком, тј. штокавицом. Расрбљавању Срба католика највише је придонијела, поред католичке цркве, и хрватска интелигенција, доследни спроводилац четвртог правила за уништење православних – уништити и сјећање да су православни икад постојали. То су постигли тако што је дио популације који говори штокавским језиком након католичења кроатизован и тако везан за етничке Хрвате, тј. за чакавце и кајкавце и то тезом да народи стичу идентитет по вјери, а не по језику, што је супротно Вуковој

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

тези и није прихваћено нигде у Европи. Та подмукла теза, продукт лукавства ума, искориштена је за разбијање јединственог српског народа на вјештачке вјерско-територијалне заједнице, а популација српског језика на вјерској основи подјељена је на три народа. Колико је тај дугогодишњи посао уништења и самог сјећања на православље био сатанино дјело потекло из илирског, па хрватског Завода светог Јеронима говори чињеница да су најокорелији креатори и иницијатори геноцида над Србима управо били покатоличени Срби, а многи међу њима и директни извршиоци најмонструозније злочиначке идеологије, какву људски род памти, изникле из католичке цркве, а под окриљем папске државе Ватикана.

Поменимо само Анту Старчевића, оца домовине чију је слику држао Анте Павелић, али и Фрањо Туђман у своме кабинету, слику покатоличеног Србина чија је мајка била Српкиња. Али, упркос томе, у свом патолошком србомрству тражио је да све Србе треба сјекиром утући, па чак и његову мајку јер је и она Српкиња. Не заборавимо његову теорију о Србима као нижој раси коју требају Хрвати као господарска раса да униште, као балкански талог или балканско смеће и њега као творца идеје Велике Хрватске до Дрине, која обухвата Босну и Херцеговину, у чему је нашао истомишљеника у бискупу Штросмајеру, оном истом који је био по оцјени распамећених Срба југословенски оријентисан Хrvat и пријатељ Срба. Поменимо сарајевског надбискупа Јосипа Штадлера, језуиту и заклетог србомрца, поријеклом њемачког Јеврејина и натурализованог Хрвата који је створио коалицију муслимана и Хрвата против Срба и најтјешње сарађивао са антисрбином Бењамином Калајем, оснивачем тзв. „босанске“ нације и идејним творцем непостојећег „босанског“ језика. Онога Штадлера који је 1900. организовао Свекатолички конгрес на коме је поднио реферат са планом уништења православних у Хрватској у 20. вијеку, у коме се залагао да у Хрватској не може бити другог становништва осим праведника Божјих, а то су католици. Нажалост, овај Штадлеров план до краја је реализовао на крају тог истог вијека у којем су Срби преживели три геноцида, комунистичко–усташки генерал и плагијатор Фрањо Туђман свевши Србе као некада конститутивни народ на националну мањину од три одсто.

Поменимо Штадлеровог насљедника Ивана Шарића, који је као сарајевски надбискуп био стрељан за ратне злочине 1945, а који је у Босанском сабору 1910. тврдио да у Босни постоји само један народ – хрватски и само једна вјера – католичка, упркос чињеници да је тада у Босни било само неколико процената католика. Не заобиђимо ни Јосипа Франка, покатоличеног Јеврејина који је прецизирао план уништења Срба у Хрватској, потпуно сагласан са ватиканско–загребачким планом уништења православних као шизматика. То је клерофашистички план уништења, на коме су нарочито инсистирали франковци језуити, који ће касније постати пракса свих хрватских политичара у односу на Србе, како у Другом, тако и у Трећем свјетском рату – план српског уништења помоћу страног фактора, било то помоћу нацистичке Њемачке или демонократске Америке као у случају „Олује“.

Не пропустимо да поменемо загребачког надбискупа Анту Бауера, хрватизованог бечког Јеврејина, који је 1914, у Загребу, држао најватреније антисрпске говоре регрутима који су из Хрватске ишли на српско ратиште благосиљајући њихово оружје, као ни љубљанског надбискупа Марка Натлачена, такође убицу у Божије име. Све њих, ипак, наткрилио је кардинал Алојзије Степинац, предводник клероусташтва у Независној Држави Хрватској, коју је поздрављао као давно прижељкивани сан. Тај непосредни извршилац прокламованог Старчевићевог начела – једну трећину Срба покатоличити и дјелилац благослова и опроштајница гријеха за кољаче који ће провести у дјело друго начело оца домовине – једну трећину Срба побити. Када на нашу српску несрећу стотине хиљада Срба примораних под пријетњом каме на превару и након распада НДХ (питамо се да ли се икад и распала) остану у католичанству, Степинац у писму папи Пију Дванаестом од 18. маја 1943, из тог неисторијског града Загреба, како рече Дучић, страхује за свој учинак насилног привођења цркви Светог Петра питајући се да ли ће и даље Срби да пристану да свједоче католичанством. Тако ће се истовјетно

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

изразити папа Војтила са свог првог мисионарског пута у центар Хрватске тисућљетне, како рече Крлежа несамосталности, забављене више доказивањем националних права него војевањем за њих, што ће рећи једном у наступу искрености тај иначе србомрзац Крлежа, додајући како је само 30 дана Хрватска уживала суверенитет. И док Војтила, понтифекс максимус сатанистичке цркве, самодопадљиво названи Јован Павле Други у свом говору у Загребу, којом приликом га називаше пророком, божанским мистиком, упозорава да онај ко је угрозио мир 1914. угрожава га и сада, дотле су из Београда стизале ријечи тадашњег београдског надбискупа Франца Перка који је преко своје канцеларије Пропаганде фиде објавио да сви хришћани треба да живе у јединству цркве Христове, а њена једина потпуност је, како рече, под окриљем Ватикана. Он, који доводи у питање број жртава у Јасеновцу и то тврдњом да су Срби склони да жртве, своје умрле накнадно масакрирају и то представе као злочин својих противника. Оваквим ужасним лажима само потврђују нит водиљу др Војислава Шешеља да експанзионистичке тежње Ватикана могу да се остваре само брутално, насиљем и ратним злочинима чим се појави и најмања прилика за то. Очигледно такву прилику бивши београдски надбискуп више неће имати, зато ће је можда имати његов наследник, дође ли папа у Београд. Неће ваљда доћи, јел да браћо Срби? Одговорите ми гласно. Хоће ли доћи папа у Београд? Сада сам вас чула и нека вас Бог чује. Ој Србине, чувај своје име као што га чува др Војислав Шешељ у хашкој тамници.

Лидија Вукићевић: Председник Градског одбора Београда Српске радикалне странке и члан тима за одбрану др Војислава Шешеља, Немања Шаровић.

Немања Шаровић: Даме и господо, браћо и сестре српски радикали. Данашња промоција специфична је по много чему. Најпре по томе што данас представљамо четири нове књиге др Војислава Шешеља, али највише по томе што је свој суд о важности и значају ових дела, чак и пре њиховог изласка из штампе, дао озлоглашени Хашки трибунал. Како нису могли да забране ове књиге, Претресно веће је свој нагомилани бес исказало наметањем адвоката др Војиславу Шешељу и управо због необоривих аргумената изнетих у два поднеска у целости објављених у ове четири књиге, хашки инквизитори одлучили су да по сваку цену спрече подношење нових поднесака. Два елабората поднета Трибуналу као посебан вид одбане темељно разоткривају улогу Ватикана и папе Јована Павла Другог у злочинима извршеним на територији бивше Југославије од 1991. године. Свакоме ко прочита ове књиге биће јасно као дан да усташки злочини извршени током Другог светског рата као и током последњих ратова никада не би узели толико маха да се њиховој шовинистичкој и расистичкој мржњи није придружила и верска, чији су носиоци били бројни католички свештеници. Сада су пале и последње маске. Хашки трибунал више не покушава да одржи ни привид објективности, непристрасности, већ на све начине покушава да нашег председника изолује, ућутка и да му одузме право на одбрану. Сада је свима јасно да они не желе да му суде, већ да желе само да га по сваку цену осуде. Зато је данас важније него икада да се и кроз ову и промоције које ће уследити широм Србије и других српских земаља чује глас правде, глас истине, глас др Војислава Шешеља. Данас је наш најважнији задатак да нас на сваком наредном скупу буде све више, да будемо све јачи, да будемо све сложнији, да побеђујемо из дана у дан јер тада, браћо и сестре, српски радикали, сваки нови дан неће бити још само један дан који др Војислав Шешељ проводи у хашкој тамници, већ ће бити један дан мање до његове и наше коначне победе. Хвала.

Лидија Вукићевић: Председник Јужнобачког округа српских радикала и покрајински и републички посланик, Милорад Мирчић.

Милорад Мирчић: Браћо и сестре, ово јединствено дело у четири књиге др Војислава Шешеља има огроман историјски значај и научно је и те како утемељено. Сам аутор нам кроз ово дело предочава како се Србија суочава са опасношћу која се зове Ватикан на два начина, како аутор каже – заблудели појединци као што су Тадић, Коштуница, Драшковић, понизно, срамно, слугерањски предају Србију

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Западу у руке, воде Србију и српски народ у пропаст и пуштају на велика врата Ватикан. Исто тако, Војислав Шешељ јасно предочава и као писац предговора у својим књигама како се супротставити овој пошаст. Треба се одлучно борити. Та борба тражи упорност, тражи одрицање, тражи све оно што чини Војислав Шешељ. Када ће Србија и српски народ успети у томе? Па, јасно говори аутор ових књига, успеће када почне и настане јединство у српском народу, када већина у Србији, као ми, српски радикали, буде схватила да Војислав Шешељ води одлучујућу борбу за Србију и српски народ, тада ће се Србија супротставити овој опасности која се зове Ватикан, када у већини грађана Србије сазри уверење да је српском народу итекако потребна Велика Србија, да српски народ мора да прихвати идеологију Велике Србије. Тада ће, и само тада, Србија бити спремна да се супротстави Ватикану, а Војислав Шешељ овом не суду, Хашком трибуналу. Живели и хвала вам.

Лидија Вукићевић: Храбра жена из срца Шумадије, реч има госпођица Наташа Јовановић.

Наташа Јовановић: Браћо Срби и сестре Српкиње, драги пријатељи. Када је одлазио пре три и по године у антисрпски хашки казамат, проф. др Војислав Шешељ је нацији оставио своје капитално дело „Идеологија српског национализма“. Он је први научник и први политичар који је успео да светле странице наше српске историје прикаже на бриљантан начин и поручио нам још тада да морамо да се осврнемо на све злочине које су клерофашисти починили нашем српском народу, да не заборавимо геноцид који је извршен у Другом светском рату и који су усташе у Туђмановој НДХ починиле од деведесетих година. У ове четири књиге, које ми данас промовишемо, на 4.000 страна, проф. др Војислав Шешељ чињеницама које су непобитне, уз цитирање и публиковање радова многих домаћих и светских научника, јасно указује на то да ми данас овде, у Београду, 3. септембра 2006. године, не смемо да заборавимо сва та усташка злодела и да морамо, јер је то наша цивилизацијска обавеза, обавеза нас Срба, православаца и пред Богом и пред људима, да учимо будуће генерације и ову децу коју су данас мајке из колевки донеле у Сава центар да злочин не сме да се заборави.

Ватикан је, браћо Срби и сестре Српкиње, имао пресудну улогу у уништавању српског народа. Њихов политички циљ, њихов верски циљ је био да се сви Срби побију и да се затру, а то је још 1934. године најавио усташки загревачки надбискуп Алојзије Степинац кога је Јован Павле Други, римски папа, прогласио за блаженог, који је благословио сваки усташки нож којим су клана српска деца, српске жене, мушкарци, старци. Усташе су за време Другог светског рата, а лично је Пије Дванаести благословио усташког злочинца Павелића, оснивали чак и посебне логоре смрти за децу у Градишки, Сиску и Горњој Ријеци. Деца су убијана на најзверскији начин. Само један од примера, а таквих стравичних примера од којих се човеку јежи кожа, у овим књигама има доста, је тај да су у глиној цркви, а сви свештеници Ватикана, заправо све усташе преобучене у свештеничке одоре које су биле натопљене српском крвљу, у глиној цркви су започели клање Срба увече у 10 сати, завршили ујутру у четири, али само на кратко да би у наредних осам дана наставили. Злочини су се понављали и у Туђмановој НДХ-зији. Усташки поглавник који данас предводи ту такозвану државу Хрватску, коју усташе никада нису ни имале Стјепан Месић, на једном од митинга 1990. године у Госпићу рекао је да сви Срби треба да стану под један кишобран. Исто је најављивао и Анте Ђапић, онај који је са неким од званичника у Србији пре неки дан седео за трпезом.

Ми Срби не смемо то да заборавимо. Не смемо да заборавимо хиљаде жртава због чињенице да нас Србе, православце, који имамо племениту веру, оплемењује и јача свака српска жртва, сваког српског мученика, а њих је у Јасеновцу, злогласном логору смрти и у осталим логорима у усташкој НДХ-зији и у оној за време Другог светског рата и од 1991. године, било много. Један од водећих убица, масовних кољача, управник јасеновачког логора фратар Мирослав Филиповић, звани Сатана, био је предводник у злоделима које је директно под патронатом Ватикана и римског папе вршио сваки усташки свештеник.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Ми данас морамо да знамо да никако не смемо да дозволимо, због оног што нам сервирају званичници у Србији, пре свега председник, овај званични, наводни председник Републике Борис Тадић и његова дружина; ми не смемо, драги пријатељи, да дозволимо да злочин победи патриотизам. Ми морамо да знамо и свесни смо тога да постоје људи који су лишени осећаја патриотизма, иду као звер са једног места на друго, као птица са гране на грану. Такав вам је и Борис Тадић. Отишао је у Госпић, отишао је у родно место Николе Тесле и понашао се онако хладно и само њему својственим циничним тоном рекао да је у реду то што усташе својатају нашег Николу Теслу. Ми не можемо да дозволимо да такви убудуће владају Србијом. Народ ће да их победи и победиће их истина и правда.

Ја сам данас као и сви учесници на овом скупу, изузетно привилегована што могу да говорим о књигама које је написао наш председник проф. др Војислав Шешељ. Имати савезника у истини и правди то могу да имају само велики људи и велики јунаци какав је др Војислав Шешељ, председник српских радикала. Победиће истина и правда. Др Шешељ ће победити хашки казамат.

Живела Велика Србија! Живео др Војислав Шешељ!

Лидија Вукићевић: Члан тима за одбрану др Војислава Шешеља и председник Извршног одбора Српске радикалне странке, господин Драган Тодоровић.

Драган Тодоровић: Даме и господо, браћо и сестре српски радикали. Сви родољуби који су данас дошли у Сава центар показују да Србија има будућност и да борба Војислава Шешеља у Хагу није узалудна. У Хагу се суди српскоме народу. То је данас свима јасно и ту више нема никакве дилеме. Суде се српској држави коју је представљао и оличавао Слободан Милошевић са комплетним војним, полицијским руководством, као и људима из Републике Српске Крајине, из Републике Српске. То је друга димензија Хашког трибунала, који покушава да осуди све њих, како би био осуђен комплетан српски народ. Тамо су они који представљају српски народ, који су творци идеологије српског национализма а то је Војислав Шешељ. Није Воја узалудно рекао када је кренуо у Хаг да ће растурилити Хашки трибунал. Знао је он унапред шта га чека и с ким мора да се бори. Ви данас присуствујете промоцији не два поднеска одбране, него присуствујете промоцији оптужбе Војислава Шешеља против Хашког трибунала и онога ко је најодговорнији за све злочине на територији бивше Југославије, против католичке цркве и њиховог папе. То је основни разлог због чега Војислав Шешељ не може сам да се брани, него су му наметнули браниоца, јер не могу да дозволе да се чује истина и да се чују сви аргументи које износи Војислав Шешељ и које би изнео и за које би чуо свет, јер не би постојао нико ко би после тога имао дилему да ли је Ватикан и да ли је папа одговоран за сва злодела која су нас задесила овде у Србији.

Довољно је само погледати ону прославу 150 година рођења Николе Тесле. У селу у коме је рођен, чистом српском селу у коме је његов отац био свештеник, данас нема ниједног Србина. Само то, тај пример треба испитати и видети како то да у селу од 600 становника пре 150 година, данас нема ниједног Србина и онда је све речено. Ми то знамо. Ми Срби смо имали много непријатеља, неки, нажалост, као што је Ватикан, су непролазни. Кроз целу српску историју покушавају да нас униште. Покушавају, како кажу, да нас ставе под једну шљиву, али захваљујући Војиславу Шешељу и идеологији српског национализма ја сам сигуран да ће кад-тад та шљива бити на границама Карлобаг, Огулин, Карловац, Вировитица.

Живела Велика Србија! Живео Војислав Шешељ!

Лидија Вукићевић: Потпредседник Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и члан тима за одбрану др Војислава Шешеља, Гордана Поп-Лазић.

Гордана Поп-Лазић: Браћо и сестре, даме и господо. Четири књиге које вам данас представљамо чине једну целину која садржи доказе засноване, наравно, на историјски непобитним чињеницама које

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

сведоче о деловању римокатоличких папа, дакле, доследној политици Ватикана у удруженом злочиначком подухвату у ратним злочинима почињеним на територији бивше Југославије. То је, у најкраћем, концепт одбране председника српских радикала проф. др Војислава Шешеља. Суочен са тим, Хашки трибунал али и они који га као инструмент за даље уништавање и разарање свега што је српско подржавају и финансирају и који су га у ту сврху и формирали, не смеју да дозволе да процес отпочне и да се у том процесу чује реч оптуженог. Поред покушаја да му се наметне адвокат, тражи се и нашао се, наравно, један број лажних сведока међу којима су чак и неке мртве душе. За све познаваоце права, уважавајући све конвенције о људским правима то је противправно, али у Хагу нема ни правде, ни правичности, они могу све и зато Војислав Шешељ има незапамћено тежак задатак и незапамћено тежак положај, исти онакав какав су имали оптужени у време инквизиције. Зато, не случајно, овом судском већу и говори да га подсећају на инквизиторе.

Деценијама су заташкани, прећуткани и амнестирани усташки злочини и њихови надређени, наравно из Римокатоличке цркве, што је охрабрило и њихове потомке да нареде и почине злочине у најновијем рату. Николај Велимировић нас је на тај сценарио упозоравао још 1956. године, али није имао ко да чује то у српском народу. Др Војислав Шешељ у овим књигама тврди и доказује да је папа Јован Павле Други у разбијању бивше Југославије и признавању Хрватске и других држава насталих сецесијом наредбодавац, инспиратор и планер свих злочина почињених над Србима у ратовима од 1991. Шта је повод да се оволика грађа прикупи и објави? Наравно, Хашки трибунал пред којим би требало да послужи као доказ невиности не само Војислава Шешеља већ и свих других оптужених за наводни удружени злочиначки подухват а самим тим и српског народа. Међутим, ове књиге су упућене и свакоме од нас, обичних људи и целокупној светској јавности. Како аутор каже, оне треба да послуже и отрежњењу заблуделих појединаца из редова српског народа.

Независна Држава Хрватска, са свим обележјима геноцидне државе, била је антисрпска, антисловенска, антиправославна државна творевина која је настала са циљем да постане главни католички експонент на Балкану. Циљ те државе био је да се физички и духовно ликвидирају Срби и створи једнонационална држава претварајући и муслимане у „цвијет хрватства исламске вере“, како кажу Живковић и Качавенда које Војислав Шешељ такође цитира у својој књизи „Римска курија вечито жедна српске крви“. Још 1941. године министар правде НДХ Милован Занић изјављује да су сви они који су у нашу земљу, мислећи на НДХ-зију, дошли још пре 300 година морају нестати и почиње политика убијања свих непожељних. Истовремено, почињу да раде кампови смрти у Ђакову, Старој Градишки, Градини, Јасеновцу и тако даље, као и посебни логори смрти за децу у Јасеновцу, Сиску, Јастребарском. Да је папска столица имала одлучујућу улогу у прекрајању граница на Балкану и источној Европи сведочи изјава Горбачова дата 1992. године листу „Ла Стампа“: „Данас можемо тврдити да све што се догодило у источној Европи не би било могуће без присуства папе“, а француски министар иностраних послова Дима сасвим конкретно изјављује: „Папа Јован Павле Други одговоран је за разарање Југославије“.

Утемељивачи новог светског поретка траже начин да српски народ прогласе за геноцидан и зато им је у Хагу требао Милошевић, целокупно српско војно и политичко руководство и наравно Војислав Шешељ, као човек од највећег угледа у српском народу и председник највеће политичке партије за коју знају да неће сарађивати са њима у спровођењу пакленог плана анатемисања и уништавања свега што је српско. Зато им сада треба и Ратко Младић. Да ли ће у томе успети зависи од свести српског народа који ће ускоро поново имати прилику да се изјасни коме жели да повери будућност своје државе и своје деце. На нама, српским радикалима, на челу са нашим председником је тежак задатак да кроз народ проносимо истину садржану у овим књигама и да остајући верни својој идеологији, национализму и патриотизму то поверење заслужимо и дамо свој цивилизацијски допринос раскринкавању новог светског поретка и Хашког трибунала као његове најнаказније творевине.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Војислав Шешељ од борбе одустати неће, а сви ми придружујући му се даћемо му крила да издржи и да своју борбу крунише победом. Биће то и српска победа.

Живео Војислав Шешељ!

Лидија Вукићевић: Ако бисмо правили градацију генерала, наш следећи гост је генералчина Божидар Делић.

Божидар Делић: Госпођо Јадранка, даме и господо, драги пријатељи. Са посебним задовољством говорим о овим књигама. Ви знате да господин Шешељ о Ватикану и о католичком клеру није први пут проговорио у Хагу. Он је то говорио и свих ових година док је био овде са нама. У сведочењу у одбрани господина Милошевића он је у више наврата поменуо да је кризу на овим просторима и разбијање Југославије управо учинио Ватикан. Када сам боравио у Хагу док је сведочио господин Шешељ оно што су му замерали та господа из Хага са којима сам ја контактирао било је управо то што помиње Ватикан и што напада католички клер. Ја сам са посебним задовољством чекао да се појаве ове књиге и читао сам их са посебним задовољством и оно што препоручујем вама, а што потврђује сваку реч коју је изрекао господин Шешељ, то је у ове прве две књиге које су захваљујући господину Красићу, господину Мирковићу и госпођи Талијан, значи као поднесци, угледали светло дана је да кад прочитате само заслуге римског папе Пија Дванаестог који је, као што знате, у време Другог светског рата био у Ватикану, онда можете схватити да су сва зла на нашој територији потекла управо из Ватикана. Ја сам у овој књизи први пут сазнао да је Пије Дванаести са Хитлером договорио и како да се реши јеврејско питање и онда ме мало чуди зашто та истина и ван српског народа није изашла на светлост дана.

Управо размишљајући о речима тих, да кажем, службеника суда забринут сам за нашег председника господина Шешеља, јер господин Красић рече данас овде да је један римски папа, папа Јован Павле Први само 33 дана био у Ватикану, да је покушао да унесе неке промене и да провери пословање Ватиканске банке и да је отрован. Сви они који се дрзну да нападну Ватикан, сви ће бити нападнути од стране Ватикана, од стране Свете столице и целокупнога клера. Због тога господин Шешељ води врло тешку борбу и због тога су важне ове четири књиге, да ми који ћемо му одавде из Србије давати подршку за све то време сагледамо и још једном видимо све те чињенице и оне које су везане за Други светски рат и за нашу најновију историју и да практично сагледамо да нема разлике између ниједног од тих папа.

Ништа се у Ватикану, господо, не дешава случајно. Није случајно што је Војтила, Пољак, дошао у то време, јер је требало срушити Берлински зид и требало је растурити Совјетски Савез. Није случајно што је Бенедикт, Немац, данас на челу Ватикана, јер Немци треба да предводе ту нову Европу. Сви ови изрази који се данас употребљавају – нови светски поредак, глобализам, нова Европа, заједничка Европа, све су то изрази који потичу управо из Ватикана и све је то ватиканска превара. Неки аналитичари кажу да нас је почетком 19. века било исто онолико колико је било Немаца и колико је било Енглеза. Њих данас зато има 60 или 80 милиона, а нас има десет пута мање. Има нас десет пута мање што је управо иза свих несрећа стајала католичка црква и стајао Ватикан и због тога ми то никада не можемо опростити.

Ја сам рођен на Косову и Метохији, у селу где су живели и католици. Док сам са њима ишао у основну школу звали су нас шизматичима и ортодоксним. Ја сам данас поносан што припадам православној цркви и што су нас звали ортодоксним. Ево, цео један миленијум ми ортодоксни Срби, који смо пет векова управо били брана и чувар те католичке Европе, опстајемо на овим просторима и нису успели да нас истребе како су планирали. Хоћу посебно да кажем да, ево из године у годину, често у новинама можете прочитати да би папа желео да дође у ову земљу, папа Јован Павле Други, па сада већ говоре и о папи Бенедикту. Ако прочитате ове књиге, видећете да је папа Јован Павле Други у Другом светском рату био ту негде у близини Дахауа и бринуо се о оним отровима који су употребљавани у логору за Јевреје, Србе, Русе и све оне остале, а да је овај данашњи папа Бенедикт случајно у то време био

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

војник Вермахта. Е, па како сам чуо и како ове наше продане душе често пута кажу када говоре да би било добро да дође папа овде, кажу прво када би сишао из авиона пољубио би српску земљу. То би исто било као да сваког од нас пољуби сатана. Зато кажемо не треба нам папа у Србији. Хвала.

Лидија Вукићевић: Заменик председника Српске радикалне странке, лидер српских радикала у отаџбини, шеф Стручног тима за одбрану др Војислава Шешеља, Томислав Николић.

Томислав Николић: Браћо и сестре, даме и господо, основна идеја тима за одбрану др Војислава Шешеља је да је папа Јован Павле Други командно одговоран за све злочине које су усташе починиле над српским народом. Ове књиге ће бити доказ, ове књиге ће бити коришћене у судском процесу, ове књиге су плод стрпљивог систематског рада. Поменути су већ ти чланови стручног тима који су највише труда у то уложили. Ово су књиге које потписује др Војислав Шешељ и које ће у српским кућама заузимати истакнуто и видно место. Ово су књиге на којима ћемо ми градити нову Србију. Биће у тој Србији места за свакога. Ја и дан данас искрено верујем у то да човек који верује у Бога није лош човек. Сасвим ми је свеједно како свог бога назива, на ком месту му се моли и како назива место на коме се Богу моли. Припадам цркви којој су само отимали и припадам народу коме су само отимали, кога су само прогањали и само истребљивали. Баш због тога имам право да у име Српске радикалне странке, у име свих вас, кажем – није српски народ у сукобу са другим људима на свету који припадају некој другој цркви. Није српски народ у сукобу са Богом, али не може ни да призна да је папа бог. Српски народ је у сукобу са ватиканском државом. А како да не будете у сукобу са државом која је настала на основу уговора са Мусолинијем? Да ли је то основ за настајање једне државе? Уговор са фашизмом како тада, тако и данас, као и Независна Држава Хрватска, као и ова сада савремена Република Хрватска. Кад нешто настане на фашизму, на нацизму чак, кад нека држава настане тако што протера све своје грађане који не припадају цркви која води ту државу, све своје грађане који не припадају идеологији која ће да води ту државу, онда та држава нема изгледа да опстане. Зато градимо Србију у којој ће бити и слобода и верских слобода, и демократије и посла, и напретка и школа, и телевизије и реклама. Ја вам гарантујем, кад ми победимо Краљевића Марка нико неће да представља као подбулу пијаницу, јер Краљевић Марко се борио против окупатора и знао је да усред бијела дана има сунца и није давао новац под камату, и није се мануо орања друмова да Турци не би пролазили.

Држава коју ми будемо водили неће осуђивати народ због дела која почине наши претходници. Делује цинично кад Коштуница, Тадић и остала банда нападају Ахтисарија. Зашто нападају Ахтисарија? Он Понавља речи које су нам они убацивали у главу без престанка пре шест година. Ко нас је терао да прођемо кроз катарзу, да се очистимо од грехова и злочина које смо починили? Ђинђић, Тадић, Коштуница и остала банда. Хајде сад да свалимо све на Ахтисарија. Имају они нашу подршку у тој борби, ако буде борбе против Ахтисарија. Не верујте им баш превише. Него хајде прво да рашчистимо ко је код нас лансирао ту тезу, ко на Факултету политичких наука предаје нашој деци да су Срби извршили геноцид? Како нам изгледају наставни планови и програми? Велики је противник римски папа, покварен, не верује у Бога јер је он бог. Шта има он да верује у неког другог, у њега треба веровати. Велики је противник, вратио је све фратре у Хрватску кад је ХДЗ дошао на власт. Вратио је фратре који су пацовским каналима побегли да им не би било суђено за ратне злочине. Долазиле су чиче да доврше посао који им није успео до 1945. године. Помогао да се створи држава на геноциду над српским народом, први је признао, јер је знао да у тој држави неће бити места за Србе. Па, ми питамо колико се још деце у Хрватској води да су Срби? Колико је деце променило име, презиме, веру да их не би нико прогањао? Питам митрополита загребачког Јована – што подвигом не заслужи, што мучеништвом не заслужи да га памтимо, а не позивом да нам дође папа. Да дође папа да на лицу места види шта се ради на Косову и Метохији. Па, кога то још мисле да варају, кога да преваре? Колико пута да нас преваре у историји?

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Шта каже Хашки трибунал кад доноси одлуку да Војислав Шешељ не може да се брани сам уз помоћ тима који му спрема одбрану? Кажу – из садашњег понашања Војислава Шешеља закључили смо да би он отезао процес, да би он вршио опструкцију процеса па би тај процес трајао јако друго. Знате кад човека оптужите за ратни злочин, кад му прете казне до доживотног затвора не можете да га питате хоће ли се он бранити толико дуго колико му ви одобрите и хоће ли покушати у тој одбрани да докаже да је невин. Колико би то требало времена да траје суђење ако је оптужба била готова пре четири године и ако још четири године откако је Војислав Шешељ у притвору Карла дел Понте пише оптужницу? Ако оптужницу пишу шест година, колико дуго треба да траје суђење? Месец дана? Па, зашто не би и одбрана трајала шест година? И та одбрана није равноправна, пошто је Војислав Шешељ у четири зида, а Карла дел Понте потписује уговор са Борисом Тадићем о коначном потпадању Србије под јурисдикцију Хашког трибунала.

Много послова нас чека у Србији уз истовремену забринутост и уз истовремено припремање његове одбране. Колико је паничан страх од одбране коју ће изнети Војислав Шешељ разговарали смо о томе кад је намеравао да обелодани тај посебни вид одбране тврдњом да су Римокатоличка црква и папа Јован Павле Други директно одговорни за растурање Југославије и за све злочине који су се после тога одиграли. Знали смо да кад Војислав Шешељ буде изашао са том тезом и кад буду видели какву документацију припрема тим, вероватно му неће бити дозвољено да се брани. Понављам, како сада ствари стоје, они ће тешко одлучити да промене своју одлуку, али бекство од суђења није пут ка пресуди којом бисте рекли – одмерио сам све чињенице, одвагао све аргументе, стојим иза пресуде коју изрекнем. Јадна је то пресуда у којој није било одбране.

Одбрану Војислава Шешеља не може да спроведе нико као он сам, јер једино Војислав Шешељ може да схвати за шта су га уопште оптужили. Нико на свету не зна за шта је оптужен Војислав Шешељ. Почели су да причају да је говорио овамо, да је говорио онамо, па кад су видели да смо напали ту оптужбу за говор мржње аргументацијом, коју је магистар Мирковић поднео, да је безмало сваки грађанин света некада проговорио реч или реченицу коју други може да тумачи као говор мржње, онда су рекли да је тај говор мржње директно утицао на некакве догађаје, не за говор мржње него за директну последицу говора мржње оптужују Војислава Шешеља. Војислав Шешељ је потпуно спреман за процес, али није спреман Хашки трибунал, није спремна светска јавност, јер ако ви тврдите да су Срби геноцидан народ, да су чинили злочине бранећи своју територију, како то да нема злочина других држава које нападну туђе територије и туђ народ, које побију много људи, запоседну територију, остану на њој вечито и на њој и даље чине злочине. Хајде да пресуде свим очигледним злочинцима, нека уђу у суђење и нама који смо злочине починили вербално. Кад свет буде на таквом чистилишту, нека се на њему нађу и они који говоре језиком слободе, језиком љубави према свом народу. Јесте, можеш да волиш сваки народ и ту љубав да исказујеш језиком. Можеш да указујеш на непријатеље свог народа само ако ниси Србин, али ако си Србин и почнеш да причаш ко је непријатељ твом народу, уписујеш се на листу оних који говоре језиком мржње, које ће оптужити у свету, а које ће, ево, осудити у Србији и све док имамо на власти људе у Србији који ће да суде по налогу са Запада, Србији се добро не пише. Док има вас и док има оних милиона који ће гласати за Српску радикалну странку, Србија има и веру и наду и та вера и нада су нас одржале 2000. године кад је наишла смрдљива поплава досовска и та вера и нада нас дижу данас из дана у дан.

Из дана у дан расте углед Српске радикалне странке. Из дана у дан расте страх од Српске радикалне странке и где год се појаве радикали њихов углед расте, страх од њих расте. Могу да нас воде у Хаг, можемо да идемо у Вашингтон, где год се појави српски радикал стећи ће углед код оних који своју државу, који свој народ воле, који друге државе и друге народе не мрзе, ни ми их не мрзимо. Сад се очекује шта ћемо рећи на седници за Косово и Метохију, а ми ћемо рећи оно што ја мислим да би рекао

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Београд, Сава центар, 3. септембар 2006. године

Војислав Шешељ. Прво ћемо да избацимо оне две битанге ако буду тамо, зато што не могу да замислим да Влада Србије бира министре. Нека један од њих изађе негде на телевизију и нека каже по ком праву Војислав Коштуница одабира министре и зашто је погазио Народну скупштину Републике Србије, зашто избегава са нама разговор о томе отворено и пред телевизијским камерама, да видимо како се назива онај ко изврши државни удар. Док Скупштина не изабере министре, они у сали неће бити. Знам да нам је потребно јединство око Косова и Метохије и ево сад позивам на то јединство, али ставови морају да буду апсолутно јасни – Косово и Метохија је Србија. Косово и Метохија биће Србија и ми ћемо само да одговарамо на нападе на Косово и Метохију. Ако нас нападају на преговорима преговараћемо, а ако нас нападне другим средствима и ми ћемо се бранити другим средствима. Ко тако не мисли, ето му државе на располагању. Ко је спреман да прихвати да Србија живи и дише без Косова и Метохије, тај је спреман да прихвати да она буде и без Војводине, да она буде и без Рашке, да буде без југа Србије, да буде без истока Србије, са буде без запада, да Србија буде без Србије.

Ми се нисмо окупили у Српску радикалну странку да тако нешто помогнемо или да тако нешто прећутимо. Васпитавани смо од Војислава Шешеља, васпитао нас је да се за власт, правду, истину боримо демократским средствима. Али, видите, има демократских средстава и изван Народне скупштине Републике Србије и изван интервјуа и изван телевизијских емисија. Научио нас је томе ДОС па смо и ми спремни да применимо демократске методе уколико Србију буду водили издајници којима губитак територије не значи ништа. Сад их питам – зашто звецкају оружјем? Сад их питам – кад ће добити епитет да су пси рата? Сад их питам – смеју ли више ишта да замере Српској радикалној странци? Све док су шенлучили по Будимпешти, путовали у Америку, путовали у Брисел, добијали инструкције од НАТО пакта, ми који смо хтели да бранимо државу за њих смо били пси рата, ратни хушкачи, они који децу одводе у рат. Видите да Србију не може нико да води по жељи народа који у Србији живи а да га други, ови са Запада, не назову псом рата или оним који звецка оружјем. Зато, ако мисле да бранимо Србију до краја, ја немам поверења у то да нас они воде у тој борби. Више бих имао поверења да ми ту борбу предводимо, а они ако хоће да помогну нека помогну, а да одмогну неће моћи сигурно. Нека не лажу више да нама, радикалима, не одговарају избори док се не реши питање Косова и Метохије. Сутра нека напишу изборе, за десет дана да их одржимо, а после тога да решимо питање Косова и Метохије, да ми преузмемо на себе одговорност.

Поднели смо захтев да нам буду доступни ватикански архиви да их случајно не спале и не униште. Још нисмо добили одговор, зато што се, изгледа, нико не усуђује да од Ватикана тако нешто затражи. Одбрана Војислава Шешеља је потпуно спремна. Он је спреман да је изнесе. Све друго било би убијање суђења. Све друго било би припрема Војиславу Шешељу онога што је доживео у Хашком трибуналу Слободан Милошевић. Можда ми не можемо да утичемо на то шта ће бити у Хагу, али можемо и те како да утичемо на ове који пред свим тим ћуте, а налазе се на власти у Београду. Нека не забораве – оћуте ли ово што се дешава Војиславу Шешељу у Хагу онда заиста више никада неће бити мира између нас, а онда неће бити мира ни у Србији. Онда неће бити мира ни у Србији, иако смо ми једина политичка странка која Србији жели мир и која би Србији могла да донесе мир. Да поздравимо Војислава Шешеља, и да му обећамо ми, у име руководства Српске радикалне странке и у име тима за његову одбрану, да за нас ниједан његов задатак није тежак, да за нас не постоји његова идеја коју ми нећемо овде спровести.

Хвала вам најлепше.